

Beden Göçü

— emine-gocer · 15 Mart 2011

...

Kim bilir nerede, nasıl, kaç yaşında
Bir namazlık saltanatın kalacak
Taht misali o musalla taşında

...

Ne güzel demiş şair değil mi?
Başımız musalla taşının soğuk zeminine değmeden önce bir dualık vaktimiz bile kalmayacak beklide...

Oysa her birimiz bambaşka meşgaleler peşindeyiz şimdilerde...
Anlımız secde etmenin aşkıyla yanarken yastıklara bağımlıyız uykularımızı, ekmek kaygısı, iş kaygısı,
dünya telaşı arasında verdiğimiz yaşam mücadelesinde dua etmeye bile vaktimiz kalmıyor çoğu zaman...

Birçoğumuz televizyonun kumandasındaki aşinalığı kutsal kitap da bulmazken, birçoğumuz unutmuştur
okumayı dahi...

Eşimizden,dostumuzdan,çocuğumuzdan esirgediğimiz vakitleri çoktandır sanal alemlere bağışlar olduk!
Gsm operatörlerinin bedava verdiği mesaj hakları ve tonlarca dakika kısaltırken mesafeleri, internetteki
sanal dünya yok etti içimize çekip sustuğumuz özlemleri...

Hayatımızın dört bir yanını saran teknoloji bir yandan zamanımızı kısaltırken diğer yandan ömrümüzü
tüketti...

Çamaşırı-bulaşığı makina yıkadı,evi makina süpürdü,yazılar bilgisayarda yazıldı,hesaplar programda
işlendi...Buna rağmen bize kalan zaman hep eksikti!

Bütün bu hengamenin arasında bir şeyi unuttuk!

Daha biz doğmadan yeri ve zamanı belirlenmiş bir randövi için sessizce sıyrılıp gidicektik insanların
arasından...

Dünyadayken öleceğini bile bile yaşayan tek canlı biz olmamıza rağmen hiç ölmeyecekmiş gibi
harcıyoruz ömrümüzü...

Bütün insanlığı kucaklamaya yetecek vaktiniz olsada,kırılmaya,küsmeye ve sonra yeniden barışmaya
vaktiniz olmayacak belkide...

Hayat gerçekten çok kısa...

Hatta bazen yeni birini sevemeyecek,bir gnl tamir edemeyecek,bir ömre sahip olamayacak,atıp kırınlıkları bir kenara yeni bir sayfa bakamayacak kadar çok kısa hemde...